

XAVI AYÉN

Periodista. Autor del llibre 'La vuelta al mundo en 80 autores' (Librosdevanguardia)

"M'encanta entrevistar persones anònimes; les bones històries, com l'amor, estan per tot arreu"

Pels qui ens dediquem a aquest món, entrevistar un periodista que està especialitzat en entrevistes fa molt respecte. Almenys, per a la que escriu, perquè sabem que són persones de les quals només en pots aprendre. Cal triar bé les preguntes perquè l'espai és limitat. Un cop més, però, amb Xavi Ayén (Barcelona, 1969) comprovo que els més bons són els més generosos. La vuelta al mundo en 80 autores (Librosdevanguardia) és una tria de 80 entrevistes amb primeres espases del món de la literatura. El bo i millor.

sa entrevistar gent de l'alçada de García Márquez? O a Philip Roth, que té fama de ser esquerp?

La trobada amb García Márquez va ser la que més nerviosos em va posar, perquè vaig haver de fer la trampa d'entrar a casa seva portant-li una maleta amb els regals de Nadal de la seva agent, Carme Balcells, amb qui vam planejar-ho tot a la seva casa de Santa Fe de la Segarra, per

cert. Amb Philip Roth tot va ser més professional però, efectivament, no va voler comentar-me res, ni tan sols a l'*off the record*, sobre la seva relació amb Mia Farrow, per exemple.

Ja sé que la pregunta és molt tòpica, però... quin autor/a l'ha impressionat més per allò bo o dolent?

El japonès Kenzaburo Oe, per la seva enorme empatia amb el dolor humà i per com es consagrava a tenir cura del seu fill disminuït.

Diu que entrevistar bé és un art...

Sí, però el periodisme és imperfecte per definició, sempre tenim horaris de tancament, fem moltes coses simultàniament... Recopilar la feina en llibre és molt agraït perquè permet fer-ne un *best of*.

Per últim: creu que qualsevol persona, pel fet de ser única, té una entrevista?

I tant! M'encanten les entrevistes amb persones anònimes (un adjectiu que sona una mica malament, oi?). Ara mateix, acabo de parlar amb el meu quiosquer de tota la vida, que s'ha retirat i, per un malentès, ha acabat passant una nit a comissaria, a una cel·la amb uns romanesos. La boxa que va aprendre de jove li ha servit per desempallegar-se d'un que el volia intimidar. Les bones històries són com l'amor, estan per tot arreu.

Quin criteri ha utilitzat per fer la selecció?

Davant les més de 2.000 entrevistes fetes, vaig prioritzar aquelles on havia pogut tenir més temps amb els escriptors, conèixer les seves cases i entorns, passejar amb ells... I, després, que n'hi hagués de tots els continents i de molts països.

N'hi ha que ja no són amb nosaltres, com Umberto Eco. Rellegeix les entrevistes?

La d'Umberto Eco, per exemple, sí. Va ser una de les últimes que va concedir i em va impressionar molt l'enorme biblioteca de casa seva a Milà, amb prestatges, fins i tot, a la cuina i al lavabo, aparentment tot molt caòtic. Hi tenia 35.000 volums i era capaç de trobar-los tots, malgrat que no hi havia cap ordre alfabètic, només vagament temàtic. Sí, és veritat, quan un autor desapareix, m'agrada rellegir allò que em va dir. És el cas també de García Márquez, Nadine Gordimer, E.L. Doctorow o Ana María Matute.

Entre els entrevistats hi ha premis Nobel. Impo-

“ A Gabriel García Márquez vaig portar-li regals de Nadal de la Carme Balcells ”